

## Nuorisotyö

### **Yhteistyökumppani: Victoriajärven itäinen hiippakunta, Tansania, Mwanza**

**Hankkeen kuvaus lyhyesti:** Nuorisotyö – hankkeen tavoitteena on luoda kokonaisvaltaisen nuorisotyön malli hiippakuntamme seurakuntiin. Tavoitteena on, että ensimmäisen kolmivuotiskauden (2017-2019) jälkeen seitsemässä paikallisseurakunnassa on aktiivinen nuorisotyö. Näiden pilottiseurakuntien esimerkin innoittamina 8 muuta seurakuntaa ovat myös aloittaneet nuorisotyön hankkeen ensimmäisen vaiheen aikana. Ohjelman kautta nuoret saavat työvälineitä omaan hengelliseen kasvuun, unohtamatta muitakaan elämän osa-alueita. Toive on, että nuorisotyön kautta myös uudet nuoret löytäisivät tiensä kirkkoon ja oppisivat tuntemaan kolmiyhteisen Jumalan.

### **Toiminta ja tulokset raportointiaikana 7-12/2018**

Vuosi 2018 on ollut erittäin hyvä hankkeen kannalta. Toki edelleen olemme alussa, ja on hyvä huomata, että työ toteutuu muutaman evankelistan ja papin toimesta. Pysyviä rakenteita ei vielä ole, ja se tarkoittaa, että henkilövaihdokset tai muut vastaavat, voivat viedä meitä taaksepäin samalla vauhdilla, kun asiat ovat menneet eteenpäin. Olemme silti luottavaisia ja myös toiveikkaita sen suhteen, että nyt voisi olla nuorisotyön aika hiippakunnassamme.

Laskimme vuoden alussa tilastoja. Vuoden 2018 loppuun mennessä nuorisotyön hankkeen kautta tavoitetaan lähes viikoittain 906 nuorta, joista tyttöjä/nuoria naisia on 498 ja poikia/nuoria miehiä 408. Kasvu on ollut hurjaa, sillä vuoden 2018 puolivuotisraportissa yhteisluku oli 400 nuorta (260 naista ja 140 miestä). Toki on myönnettävä, että luvut eivät aina välitä koko totuutta, mutta kertovat ne jotain siitä, missä mennään. Hankkeen kautta vuoden loppuun mennessä seurakunnan yhteyteen oli tullut 174 nuorta (89 tyttöä ja 85 poikaa), jotka tulevat täysin ei-kristillisestä taustasta. Täällä paikalliset kollegani sanovat, että he kääntyivät pakanuudesta kristityiksi. Näiden nuorten lisäksi on myös paljon sellaisia nuoria, jotka ovat olleet jonkun muun kristillisen tunnustuskunnan piirissä, eivät välttämättä kovin aktiivisia seurakuntalaisia, mutta ovat sitten nuorisotyön kautta löytäneet tiensä luterilaiseen kirkkoon.

Meillä on ollut haasteena löytää sopivaa opetusmateriaalia nuorisotyön tarpeisiin. Toiveena on kehittää jotakin omaa, mutta siihen ei ole vielä löytynyt sopivia resursseja. Marras – joulukuun taitteessa saimme vieraaksemme Pamoja Youth Organization:sta Dar-es-Salamista taustaltaan katolisen kouluttajaporukan. Heillä on ollut käytössään katolisen, intialaisen isän Sahaya G. Selvamin tekemä ja kokoama opetuskokonaisuus eri ikäryhmiin kuuluville nuorille. Monien yhteyksien ja vähän sattumienkin kautta saimme ensin yhteyden Selvamiin, ja hän linkitti meidät tämän tansanialaisen organisaation kanssa. Materiaali keskittyy nimenomaan kristillisiin elämäntaitoihin, ja haastaa osallistavien opetusmenetelmien kautta nuoria itsejään pohtimaan elämänvalintojaan ja niiden seurauksia. Kouluttajat olivat erinomaiset. Nuorisotyössä mukana olevat evankelistat olivat innoissaan ja on jännä nähdä, että millaisen vastaanoton sisällöt ja menetelmät saavat nuorten keskuudessa.

Tärkeintä työn eteenpäin menemisen kannalta ovat evankelistat, jotka ovat valmiita toimimaan myös ns. nuorisotyöntekijöinä omilla alueillaan. Hankkeessa oli vuoden 2018 lopussa mukana 10 evankelistaa. Tällä hetkellä heistä kolme tekee nuorisotyötä myös useamman naapuriseurakuntapiirin alueella. Evankelistat ovat niitä, jotka vastaavat viikoittaisesta toiminnasta. He kohtaavat nuoria, oppivat tuntemaan heidät, nuoret oppivat luottamaan heihin ja hakemaan neuvoja sekä apua elämänkysymyksiinsä.

Nuorisotyön toimisto, siis me hankkeesta vastaavat käymme vierailemassa pilottiseurakunnissa ja myös tunnustelemassa muiden seurakuntien alueella, että olisiko niissä mahdollista aloittaa nuorisotyö. Syyspuolella meillä oli yhteensä 6 viikonlopun mittaista leiriä eri puolilla hiippakuntaa. Leiritiimiimme kuuluu aina myös hiippakuntamme Raamattuopistossa opiskelevia. Se on hyvä tapa aloittaa tulevien ns. nuorisotyöntekijöiden kouluttaminen ja tietysti saamme sitä kautta osviittaa siitä, että keillä olisi into ja kutsumus työskennellä nuorten kanssa valmistumisen jälkeen. Kaikki nyt hankkeessa mukana olevat evankelistat ovat opiskeluaikanaan olleet mukana leireillä ja sitä kautta saaneet kimmokkeen työhön. Syksyn leireillä mukana oli useamman kerran myös pitkän linjan evankelista Deborah Maiseli, jonka kokemus sukuma-maalla vahvana vaikuttavaan noituuteen ja taikauskoon liittyen ovat olleet merkittävänä apuna siihen, että olemme päässeet käsittelemään nuorten jokapäiväisen elämän haasteita pintaa syvemmältä.

Syyspuolella hanketta rikastuttivat myös kaksi suomalaista Felm-volunteeria. Nuorisotyönohjaaja Jussi Louhimaa ja lääkäri Eetu Jämsén antoivat oman osaamisensa mm. leirien suunnitteluun ja opetukseen.

On hienoa huomata, miten evankelistat ovat kasvaneet ja kehittyneet työn myötä – työ tekijäänsä opettaa. Jos alussa monet asiat olivatkin nuorisotyön toimiston aloitteesta liikkeelle laitettuja, tulee nyt koko ajan enemmän ja enemmän ideoita ja tarpeita suoraan kentältä. Yksi evankelista huomasi seurakuntansa tyttöjen ongelmat, ja esitti selkeän tarpeen tyttöjen seminaarille, joka toteutettiin joulukuun alussa. Toisaalla on tarvetta terveyskasvatukselle, toisaalla opetukselle ihmisoikeuksista ja niiden puolustamisesta jne.

*On rohkaisevaa, miten nuorisotyössä toimivat evankelistat ovat valmiita laittamaan itsensä likoon seurakuntalaistensa puolesta. Varsinkin tytöt joutuvat kohtaamaan perinteisissä yhteisöissä paljon erilaista painostusta ja pelottelua. Nuorisotyön kautta, kun he ovat tutustuneet ja oppineet luottamaan evankelistaansa, ovat he uskaltaneet myös kertoa elämästään ja pyytämään apua.*

*Pendo on yhden pilottiseurakuntamme 16-vuotias nuori. Hän laulaa kuorossa ja käy sunnuntaisin jumalanpalveluksessa. Tapasimme hänet ensimmäisen kerran lokakuussa leirillä. Pendo halusi, että hänen puolestaan rukoiltaisiin. Rukouksen aikana tapahtui jotain, mikä Pendon elinpiirissä ymmärretään henkien manifestaatioksi. Jälkeenpäin jatkoimme keskustelua hänen kanssaan. Kävi ilmi, että hänen enonsa oli käskenyt Pendoa osallistumaan esi-isien henkien palvontaan. Pendo pakotettiin solmimaan avioliitto esi-isänsä hengen kanssa. Sen merkinä hänellä oli sormus.*

*Pendo käyttäytyi niin kuin vaimo esi-isän hengelle näkymättömässä maailmassa, mutta myös näkyvässä maailmassa hänet pakotettiin seksuaaliseen kanssakäymiseen joidenkin sukulaisten ja myös muiden miesten kanssa. Kaiken tämän keskellä Pendo ei pystynyt jatkamaan koulunkäyntiä.*

*Meidän lähdettyämme Pendon evankelista jatkoi hänen elämänsä seuraamista. Evankelista auttoi Pendoa muuttamaan pois enonsa luota. Jonkin aikaa hän asui evankelistan perheen luona. Evankelista alkoi vieraillla Pendon vanhempien ja enon luona. Jonkin ajan päästä Pendon perhe myönsi evankelistalle, että se, mitä Pendo oli kertonut, on totta. Evankelistalle selvisi, että myös neljä muuta tyttöä, jotka olivat mukana nuorisotyön ohjelmassa, olivat osa samaa organisoitua ryhmää, joita esi-isien henget ja muut yhteisön jäsenet käyttivät hyväkseen. Aluksi Pendon perhe ei ollut halukas vapauttamaan Pendoa esi-isän kanssa tehdystä liitosta, mutta kun evankelista uhkasi viedä tapauksen viranomaisille, suostuivat perheenjäsenet vapauttamaan Pendon. Myöhemmin Pendo palasi asumaan kotiinsa, mutta evankelista pitää yhteyttä Pendoon ja hänen perheeseensä.*

*Toisaalla 22-vuotias Richard kertoo, että hän otti Jeesuksen vastaan vuonna 2018. Se tapahtui sen jälkeen, kun hän meni ystäviensä mukana nuorten kokoontumiseen yhtenä lauantai-iltana. Hän ei olisi halunnut mennä, mutta ei keksinyt yhtään hyvää syytä, miksi ei olisi mennytkään. Evankelista opetti nuorten kokoontumisessa. Hänen sanansa koskettivat ja Richard koki, että kaikki sanat olivat tarkoitettu hänelle. Hän koki, että hän oli kuin ihminen, jolla oli vaatteet päällä, mutta yhtäkkiä hänet riisuttiin alasti, vaikka hän ei olisi halunnut. Siitä alkaen hänellä oli halu mennä joka lauantai nuorten kokoontumiseen. Richard koki, että hänen tarvitsisi ottaa Jeesus vastaan ja antaa hänen olla elämänsä Herra ja pelastaja. Hän kuuli paljon todistuksia siitä, millaisia ihmeitä Jeesus oli tehnyt niille nuorille, jotka kokoontuivat kirkolla. Siltikään päätös ei ollut helppoa. Richard ei uskonut, että Herra voisi muuttaa ihmisen ja tehdä hänestä uuden. Hän ajatteli niin, että ne, jotka tulivat kristityiksi, olivat menneet sekaisin ja he menettivät elämänsä suunnan.*

*Richardin elämä ei ollut mitenkään hyvää, vaan sitä hallitsi kaikenlaiset synnit. Hän ei ollut juoppo, mutta hän harrasti irtosuhteita, hän ei välittänyt vanhemmistaan, eikä kuunnellut taikka totellut heitä. Richardista tuntui, että hän oli perheensä musta lammas ja hänen sisällään oli paljon vihaa, katkeruutta, kostonhimoa, uskottomuutta ja monenlaista muuta pahuutta. Näiden tunteiden takia hän vain halusi jatkaa elämistä synnissä. Hänellä ei ollut minkäänlaista rauhaa ja hän koki olevansa kaivossa. Hän ei uskonut, että hän voisi saada minkäänlaista apua. Hän halusi luottaa omaan viisauteensa, nähdä omin silmin ja olla itse oma tuomarinsa.*

*Vähitellen Richard kertoo, että hän alkoi tutkia tarkemmin niitä sanoja, mitä evankelista opetti lauantaisin ja hän rupesi lukemaan Raamattua, jonka oli saanut lahjaksi vuosia aikaisemmin. Hän luki, miten Jumala vihaa syntiä, mutta on täynnä armoa kaikkia niitä kohtaan, jotka tunnustavat syntinsä. Richard halusi erityisesti lukea Uutta Testamenttia. Hän koki niin, että sanat, jotka hän luki Raamatusta, olivat kuin ihminen olisi osoittanut ne sormella häntä kohti. Se lisäsi Richardin halua ymmärtää, että mikä tarkoitus Jumalalla on hänen elämälleen. Välillä hän ei edes mennyt peltotöihin, vaan oli kotona koko päivän lukemassa Raamattua ymmärtääkseen totuuden.*

*Rukoillessaan, varsinkin öisin, hän itki ajatellessaan paikkaansa Jumalan valtakunnassa ja ymmärtäessään, että hän oli kaukana sitä. Richard ymmärsi, että synty erotti hänet Jumalasta ja vei häneltä rauhan. Ystävät kylillä eivät tienneet Richardin ajatuksista. Monet näkivät hänet ihmisenä, joka oli menestynyt elämässään ja jolla ei ollut mitään ongelmia.*

*Richard pohti ja mietti. Kerran hän kuuli ihmisen äänen, joka sanoi hänelle: ”Näetkö niin, että ne asiat, joita suunnittelet huomiseksi, ovat tärkeämpiä kuin mennä nuorten kokoontumiseen?” Se oli perjantain ja lauantain välinen yö. Richard kertoo: ”Siitä alkaen, kun olen ruvennut osallistumaan nuorten toimintaan ja jumalanpalveluksiin, olen ollut siunaukseksi perheelleni ja ystäväilleni. Ystäväni eivät voineet uskoa, että olen tullut uskoon, sillä he tunsivat minut ja kaiken sen menneen pahan. He ajattelivat, että en voi muuttua, mutta he eivät tienneet, että kaiken muutoksen alku on Herrassa Jeesuksessa.*

## **Terveiset ja kiitokset tukijoille, onko tulossa jotain muutoksi tmv.**

Sydämelliset kiitokset, että olette yhdessä meidän kanssamme kehittämässä ja tekemässä nuorisotyötä. Olemme aloittaneet seuraavan vaiheen suunnittelun ja sitä saa muistaa. Kehitystyötä olisi tehtävä monella saralla, ja nyt olisi osattava valita oikeat ja keskeisimmät alueet, joihin panostaa. Pyydämme rukousta erityisesti näiden evankelistojen puolesta. Siellä missä alkaa tapahtua asioita, siellä myös rupeaa ilmenemään vastustusta ja pahoja puheita. Arjessa he ovat myös usein aika yksin työnsä, vastuidensa ja haasteidensa kanssa.

Kaikkineen olemme kuitenkin kiitollisin mielin, mutta ei sovi tuudittautua hyvään oloon, vaan hiippakuntamme tunnuslauseen sanoin: ”Juoskaamme sinnikkäästi katse suunnattuna Jeesukseen.” (Hepr. 12:1-2).

